

Sygn. akt IV Ka 189/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny- Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Taberska

Sędziowie: SO Małgorzata Winkler-Galicka (spr)

SO Hanna Bartkowiak

Protokolant: apl.apel.ogól. K. N.

przy udziale M. W.-Frankowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014r.

sprawy K. E. oskarżonego o popełnienie czynu opisanego w art.281 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 18 grudnia 2013r.
sygn. akt.II K 516/13

1.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 45§1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 180 zł, uzyskanej z sprzedaży telefonu komórkowego H.model (...), którego kradzieży oskarżony dokonał w dniu 5 stycznia 2013r,

2.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3.zwalania oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty za II instancję.

H. B. E. M. W.-G.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 18 grudnia 2013r. uznano oskarżonego K. E. za winnego tego, że:

1.w dniu 30 stycznia 2013 r. w P., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 170 zł należący do W. B. i telefon komórkowy marki L. (...) o wartości 180 zł należący do K. F., a następnie bezpośrednio po dokonaniu kradzieży tych telefonów w celu utrzymania się w ich posiadaniu użył przemocy wobec W. B. wykręcając jej rękę, przy czym przyjęto, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. Za przypisany czyn wymierzono karę wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

2.w dniu 5 stycznia 2013 r. w P., woj (...), zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy (...)o wartości 540zł należący do R. K., przy czym przyjęto, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 278§3 w zw. z §1 k.k. Za przypisany czyn wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

3.w dniu 5 maja 2013 r. w P., woj. (...), groził J. W. pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. przestępstwa z art. 190§1 k.k. Za przypisany czyn wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzone wyżej kary połączone i orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowe aresztowania od dnia 31 stycznia 2013r.

Nadto uznano oskarżonego za winnego tego, że w dniu w dniu 9 maja 2013 r. w P., woj. (...), zabrał w celu przywłaszczenia rower marki V. o wartości 170 zł na szkodę I. R., tj. wykroczenia z art. 119§1 kw, oraz tego, że w dniu 8 lipca 2013 r. na drodze publicznej – ul. (...) w P., woj. (...), kierował rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości 0,70 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. wykroczenia z art. 87§1a k.w., Za tak przypisane czyny, na podstawie art. 87§1a k.w. w zw. z art. 9§2 k.w., wymierzono łącznie karę 30 dni aresztu, na poczet którego zaliczono dzień zatrzymania 9 maja 2013r. Wymierzono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 6 miesięcy.

Sąd I instancji zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego złożył prokurator zarzucając wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego poprzez nie orzeczenie przepadku korzyści majątkowej jaką uzyskał z przestępstwa, ze sprzedaży telefonu komórkowego (...). W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie powyższego oraz utrzymanie wyroku w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się w pełni zasadna.

Na wstępie należy stwierdzić, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone w sposób prawidłowy i zgodny z zasadami zawartymi w art. 424§1 i 2 k.p.k.. Zawiera ono bowiem zarówno wskazanie jakie fakty Sąd uznał za udowodnione i na jakiej podstawie oparł wnioskowanie w sprawie, jak i wskazanie, którym dowodom Sąd dał wiarę i dlaczego. Dokonując ich oceny natomiast nie przekroczył ram określonych przez art. 7 k.p.k. Wnioski zaś wyciągnięte na podstawie zebranych dowodów są logiczne i prawidłowe. Znajdują także odzwierciedlenie w zasadach doświadczenia życiowego.

Sąd II instancji stwierdza, że podobnie jak skarżący, nie znajduje postaw do kwestionowania ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji w zakresie dokonania odtworzenia stanu faktycznego oraz orzeczonej kary.

Sąd II instancji natomiast w pełni podziela podniesiony przez skarżącego zarzut dopuszczania się przez Sąd I instancji obrazy prawa materialnego. Wskazać należy, że obraza prawa materialnego może polegać na błędnej wykładni zastosowanego przepisu lub na niezastosowaniu określonego przepisu w sytuacji gdy jego zastosowanie jest obowiązkowe. Obraza prawa materialnego może polegać na wadliwym zastosowaniu (bądź niezastosowaniu) przepisów prawa materialnego w orzeczeniu opartym na prawidłowych ustaleniach faktycznych. Wyżej cytowane stanowisko doktryny potwierdził w szeregu orzeczeń także Sąd Najwyższy podkreślając, że zarzut obrazy prawa materialnego można podnieść jedynie w sytuacji nie kwestionowania ustaleń faktycznych (porównaj: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.07.1974 sygn. akt V KR 212/74 OSNKW 1974 z. 12 poz. 233 ; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.06.1996 V KKN 41/96 OSNKW 1996 z 9-10 poz. 70; Sądu Najwyższego z dnia 21.05.1984 (...) 72/84 OSNKW 1985 z 3-4 poz. 19).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 45§ 1 k.k. „jeżeli sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, chociażby pośrednio, korzyść majątkową niepodlegającą przepadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44§1 lub 6, sąd orzeka przepadek takiej korzyści albo jej równowartości”. Treść cytowanego przepisy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że obowiązkiem Sądu I instancji było orzeczenie przepadku korzyści majątkowej jaką oskarżony uzyskał z przestępstwa. Z akt sprawy i nie kwestionowanego materiału dowodowego wynika, że owa korzyść wynosiła 180 zł. W tej sytuacji uznać należy, że w pełni zasadnie skarżący podniósł cytowany wyżej zarzut i wskazał, że nie orzeczenie przepadku uzyskanej z przestępstwa korzyści stanowiło obrazę przepisów prawa materialnego. Wobec powyższego Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 180 zł, uzyskanej z sprzedaży

telefonu komórkowego H.model (...), którego kradzieży oskarżony dokonał w dniu 5 stycznia 2013r., pozostałem natomiast zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty za II instancję albowiem uznał, że oskarżony w żadnym stopniu nie przyczynili się do ich powstania.

H. B. E. M. W.-G.